

ת"פ 3241/12/18 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר קפלון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 3241-12-18 מדינת ישראל נ' קפלון

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ענבר סיימונס
נגד
הנאשם: אלכסנדר קפלון
ע"י ב"כ עו"ד ניר נפתלי

גזר דין

א. רקע כללי והסדר הטיעון שנערך בין הצדדים:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן - בביצוע עבירות של **תקיפה סתם**, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), **והיזק לרכוש במזיד**, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין.
2. בעובדות כתב האישום נטען, בתמצית, כלהלן:
 - ביום 04.09.18 בשעה 00:54 או בסמוך לכך, פגש הנאשם באחמד אבקר (להלן - המתלונן) בדרך בן-גוריון בבת-ים. בין השניים התפתח ויכוח בשל כך שהמתלונן הביט בנאשם.
 - הנאשם ניגש למתלונן והחל להכותו נמרצות בראשו ובגופו, תוך שהמתלונן שם ידיו על פניו בכדי להגן על עצמו.
 - בנוסף בעט הנאשם במתלונן וכן ניפץ בקבוק יין, אשר היה ברשות המתלונן, באמצעות רגלו.
3. במסגרת הדיונים המקדמיים לא הגיעו הצדדים לכלל הסכמות והתיק הועבר לשמיעת הראיות לפניי. ואולם, בטרם תחילת שמיעת הראיות הציגו הצדדים הסדר טיעון, הכולל הסכמות חלקיות לעניין העונש, שבמסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום כמות-שהוא. לעניין הענישה עתרו הצדדים לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, והסכימו כי אם יתקבל תסקיר חיובי יעתרו במשותף להסתפקות בענישה שתכלול 50 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ), התחייבות להימנע מביצוע העבירות ופיצויים למתלונן בסך של 2,500 ₪. בד בבד הסכימו הצדדים, כי אם התסקיר שיתקבל יהיה שלילי כל אחד מהם יטען כדרכו.
4. הנאשם ביקש לחזור בו מכפירתו, ובית המשפט נעתר לבקשה זו. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והורשע בעבירות בהן הואשם בו, כאמור בפסקה 1 דלעיל. עובר לשמיעת הראיות והטיעונים לעונש הורה בית המשפט - בהמשך לעתירת הצדדים - על עריכת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

5. התסקיר הראשון בעניינו של הנאשם נערך ביום 11.10.20, כאשר לאחריו נערכו עוד שלושה תסקירים משלימים (ביום 11.10.20, ביום 21.01.21 וביום 18.03.21). בתסקיר הראשון מפורטות נסיבות חייו של הנאשם, יליד שנת 1987 (בן 34 שנים כיום), נשוי ואב בן 13. הנאשם נולד בברית המועצות ועלה ארצה עם משפחתו בעת שהיה כבן 9 שנים. הנאשם עזב את לימודיו התיכוניים בגיל 16, החל להתרועע בחברה שולית, הסתבך בפלילים ולא גויס לצה"ל. עם זאת, הנאשם החל לעבוד במוסך של אביו, השלים קורס פחחות וצבע ולאחר מכן עבד כעצמאי. בהיבט הכלכלי הסתבך הנאשם בעבר בחובות, הגם שכיום מביע שביעות רצון מעבודתו.
6. אשר לעבירות מושא כתב האישום מסר הנאשם שהיה בדרכו לחגוג עם חברים את יום הולדתו, יחד עם זוגתו. הנאשם הוסיף ותיאר התעמתות עם שלושה גברים ממוצא ערבי, שהיו תחת השפעת אלכוהול ופנו לזוגתו באופן לא מותאם. את התנהגותו האלימה הסביר הנאשם על רקע תחושת איום והגנה עצמית. לדבריו הוא חש חובה להגיב, בשל הזלזול והפגיעה בערך העצמי שנגרמה לו. הנאשם אישר כי גם הוא-עצמו שתה אלכוהול, אך הוסיף כי חש שליטה על מעשיו.
7. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל סף תסכול נמוך, המתקשה בקבלת סמכות ובהתמודדות אדפטיבית במצבי לחץ וככל הנראה גם סובל מבעיה בתחום ההתמכרויות. בנסיבות אלה עתר שירות המבחן לדחיית הדיון בארבעה חודשים, על מנת לבחון את שילוב הנאשם בטיפול מותאם לצרכיו, בתחומי ההתמכרויות והאלימות.
8. דא עקא, שמשלב זה ואילך - כעולה מהתסקירים המשלימים - הפסיק הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן ולא הגיע לפגישות שנקבעו, על אף הזדמנויות חוזרות שניתנו לו (ר' למשל ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 7). לטענת בא-כוחו, התנהלות הנאשם נבעה מקשיי העבודה והפרנסה, כמו גם הקשיים בתיאום מועדי פגישות בשירות המבחן. ב"כ הנאשם הטעים כי הנאשם הגיע לבדיקות השתן, שאלהן זומן, וגם חזר והביע נכונות (מילולית) להשתלבות בטיפול.
9. עובר לתסקיר המשלים האחרון (מיום 27.06.21) נערכה לבסוף פגישה נוספת עם הנאשם. ואולם, שירות המבחן שב והתרשם מגישה בעייתית והגנתית של הנאשם, שהתייחס לאירוע בצורה מצמצמת וקונקרטית תוך השלכת אחריות על המתלונן. שירות המבחן גם התרשם מנכונות מילולית בלבד של הנאשם להשתלבות בהליך טיפולי, ועל כן חזר ונמנע מהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, תוך המלצה על השתתפות ענישה מוחשית מחדדת גבולות החוק. על רקע דברים אלה טענו ב"כ הצדדים לפניו באופן "פתוח".

ג. עיקר הראיות לעונש וטיעוני ב"כ הצדדים:

10. ב"כ המאשימה הגישה, כראייה לקביעת העונש, את תדפיס המידע הפלילי של הנאשם (סומן ע/1). כעולה מתדפיס זה, לנאשם שלוש הרשעות קודמות, אם גם ישנות. הרשעות הנאשם כוללות שתי הרשעות בגין עבירות אלימות, ובגין ההרשעה משנת 2005 אף נגזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל, לתקופה של 15 חודשים. הרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם היא משנת 2009, בגין עבירה משנת 2008.
11. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום, שבהן הודה הנאשם, והדגישה כי מדובר

בתקיפה אלימה על רקע של מה-בכך. לשיטת המאשימה, הנאשם נהג בבריונות ובברוטליות עת הכה במתלונן בראשו ובגופו, בעט בו ואף שבר את בקבוק היין שהיה ברשותו. בנסיבות אלה, ועל אף שמדובר - כך לדברי ב"כ המאשימה - בעבירה המצויה ברף הנמוך של עבירות האלימות, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין מאסר קצר, שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות, לבין שמונה חודשי מאסר בפועל.

12. אשר לגזירת עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, עתרה ב"כ המאשימה לקביעתו בשליש התחתון של המתחם. בהקשר זה הדגישה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל שתי הרשעות בגין עבירות אלימות, וכן את ההתרשמות השלילית-בעיקרה של שירות המבחן. כאמור, הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן חרף כמה וכמה הזדמנויות שניתנו לו לעשות כן ואף ניסה לגלגל את האחריות לאירוע האלים לפתחו של המתלונן. בשורה התחתונה, ותוך התחשבות בנטילת האחריות על ידי הנאשם בבית המשפט, עתרה ב"כ המאשימה להשתת עונש של מאסר בפועל למספר חודשים, שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות. זאת, לצד ענישה צופה פני עתיד וסנקציות כספיות.

13. ב"כ הנאשם, מצדו, עתר להימנע מהשתת עונש של מאסר בפועל, תוך שהזכיר כי המאשימה הסכימה בזמנו להסתפקות בענישה שתכלול 50 שעות של"צ בלבד (לצד ענישה נלווית). ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבות הקולה של האירוע ובמיוחד את העובדה שמדובר בעבירה המצויה ברף החומרה התחתון של עבירות האלימות, דהיינו: תקיפה סתם. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי העובדה שברשות המתלונן היה בקבוק יין תומכת בגרסת הנאשם אודות נסיבות התקיפה, הגם שלא ביקש לסטות מעובדות כתב האישום בהן כאמור הודה הנאשם.

14. עוד הרחיב ב"כ הנאשם בתיאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, שעברו הפלילי ישן מאוד ולפיכך מלמד כשלעצמו על השינוי המשמעותי שערך הנאשם בחייו. כיום מנהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ומפרנס את משפחתו ואת עצמו בעבודה קשה במוסך. בנוסף, הנאשם מתמודד עם חובות כבדים ומתגורר בדירה שכורה. על רקע נסיבות אלה, ונוכח מהות עבודתו של הנאשם, טען הסניגור כי השתת ענישה שתכלול מאסר בפועל - ולו לנשיאה בעבודות שירות - תפגע קשה ביכולתו של הנאשם להתפרנס וממילא בשיקומו ובהליך המתמשך של חזרתו למוטב.

15. עוד טען ב"כ הנאשם כי תסקירי שירות המבחן אינם כה שליליים כטענת ב"כ המאשימה. מהתסקירים עולה שהנאשם מסר בדיקות שתן אשר נמצאו נקיות ואף הסכים - אם גם מילולית - להשתתף בהליכים טיפוליים. בנסיבות אלה עתר הסניגור, כאמור, להסתפקות בענישה צופה פני עתיד וברכיבים כלכליים.

16. לבסוף, הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"אני מתנצל על כל מה שקרה. כן הלכתי לכל הפגישות, כן רציתי לקבל טיפול. זה גם מה שאמרתי... לצערי יצא מה שיצא... אני לוקח אחריות ומתנצל על מה שהיה"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 13 ואילך).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

17. בהתאם להוראות חוק העונשין, בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון ההלימה, כאשר בהקשר זה יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות

ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

18. הפסיקה חוזרת ומדגישה את חומרתן של עבירות האלימות, שביצוען פוגע בערכים החברתיים החשובים של ההגנה על שלום הציבור, שלוותו וביטחונו, וההגנה על שלום הגוף. יתר על כן, ביצוען של עבירות אלימות פוגע במרקם החברתי ובסולידריות החברתית, בוודאי כאשר מדובר באלימות על רקע של מה בכך ברחובה של עיר, שנלווית לה גם פגיעה ברכוש.

19. עם זאת, לענין קביעת מתחם העונש ההולם מייחסת הפסיקה משמעות מהותית לתוצאות מעשה העבירה ולפגיעה הקונקרטית שנגרמה לקרבן העבירה. בעניינו מדובר בתקיפה חמורה במובן זה שהנאשם הכה נמרצות במתלונן, אך בתקיפה שהסתיימה ללא חבלות כלשהן. לפיכך, מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים - גם במקרים חמורים של תקיפה סתם - קובעת את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בענישה צופה פני עתיד (ר' למשל ת"פ (שלום רח') 15282-07-11 **מדינת ישראל נ' גנוסה** (19.02.2014)).

20. אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה דנא, בין ענישה צופה פני עתיד לבין 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

ד.

21. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

22. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם שלוש הרשעות קודמות. לנאשם שתי הרשעות בגין עבירות אלימות, שבגין אחת מהן אף נגזר עליו עונש של מאסר בפועל. עם זאת, הרשעתו האחרונה של הנאשם בעבירת אלימות היא משנת 2005. נתון זה תומך בטענת ההגנה כי הנאשם ערך שינוי מהותי בחייו, כאשר כעולה גם מתסקירי שירות המבחן הנאשם מנהל כיום אורח חיים נורמטיבי ועובד קשה לפרנסתו ולפרנסת משפחתו, בפחחות ובצביעה של כלי רכב.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - בנסיבותיו של הנאשם, הטלת עונש של מאסר בפועל, ולו לנשיאה בעבודות שירות, תפגע ביכולתו לפרנס את עצמו ואת משפחתו. עם זאת, היקף הפגיעה ייגזר, כמובן, ממשך העונש שייגזר.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. נסיבות אלה, ובמיוחד הוויתור על העדת המתלונן, יש לזקוף לזכותו של הנאשם. בנוסף, בדברו האחרון של הנאשם לעונש הוא חזר והתנצל על מעשיו.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם יליד שנת 1987, בן 34 שנים כיום, נשוי ואב לילד. הנאשם גדל בנסיבות לא פשוטות: בנעוריו נפלט הנאשם ממעגל הלימודים, הסתבך בפלילים ולא גויס לצה"ל. עם זאת, מזה שנים ארוכות מנהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ועובד קשה לפרנסתו.

23. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה, באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם בקירוב לרף התחתון של המתחם העונש

ההולם - הגם שלא ברף התחתון ממש.

24. בנסיבות המקרה, האיזון הראוי ימצא אפוא בהטלת ענישה ממשית, אך לתקופה מצומצמת, בצירוף ענישה נלווית. אשר לפן הכלכלי, מקובל עליו טיעון ב"כ המאשימה כי בנסיבות המקרה דנא יש להשית פיצוי ממשי לטובת המתלונן. עם זאת, נוכח קשייו הכלכליים של הנאשם - בפרט כשנגזר עליו גם עונש של מאסר בפועל - אין מקום להוסיף ולהשית עליו קנס כספי.

ה. סוף דבר:

25. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) חודש מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 25.07.21.

על הנאשם להתייבב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 21.11.21 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריה בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות נגד הגוף.

(ג) פיצויים למתלונן, עד תביעה מס' 2, בסך של 2,500 ₪.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01.11.21 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא יפקיד את אחד התשלומים במועד, תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

באחריות ב"כ המאשימה להמציא למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן, לצורך העברת הפיצויים.

ניתן בזה צו כללי, לעניין המוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ב, 03 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.